

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 30S/155/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5019200716
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Martinčeková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5019200716.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako správny súd, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Martinčekovej a členov senátu JUDr. Zuzany Jančárovej a JUDr. Jany Vargovej, v právnej veci žalobcu: Okresná prokuratúra Liptovský Mikuláš, so sídlom Tomášikova č. 5, Liptovský Mikuláš, proti žalovanému: Obec Liptovský Ján, Ulica Jána Kalinčiaka č. 39/3, Liptovský Ján, v konaní o preskúmanie zákonnosti uznesenia Obecného zastupiteľstva Obce Liptovský Ján č. 81/10/2018 zo dňa 29.10.2018, takto

rozhodol:

Krajský súd v Žiline žalobu z a m i e t a .

Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou podľa § 45 ods. 3 v spojení s § 348 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej SSP) žiadal žalobca, aby súd zrušil uznesenie Obecného zastupiteľstva Obce Liptovský Ján č. 81/10/2018 zo dňa 29.10.2018, pretože bol ním porušený § 2 ods. 2 zákona č. 253/1994 Z.z. o právnom postavení a platových pomeroch starostov obcí a primátorov miest. Obecné zastupiteľstvo Obce Liptovský Ján na zasadnutí konanom dňa 29.10.2018 prijalo napadnuté uznesenie, ktorým schválilo náhradu platu starostu Obce Liptovský Ján za nevyčerpanú dovolenku za rok 2017 v rozsahu 22,5 dňa a za rok 2018 v rozsahu 27,5 dňa. Okresná prokuratúra (ďalej aj OP) Liptovský Mikuláš podala dňa 29.04.2019 proti tomuto uzneseniu protest. Obecné zastupiteľstvo na zasadnutí dňa 04.06.2019 prijalo uznesenie č. 57/05/2019, ktorým protestu prokurátora vyhovel. Starosta obce Liptovský Ján v zmysle § 13 ods. 6 zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení pozastavil výkon tohto uznesenia tak, že ho nepodpísal. Obecné zastupiteľstvo na zasadnutí konanom 26.08.2019 nepotvrdilo trojpäťtinovou väčšinou všetkých poslancov výkon pozastaveného uznesenia zo dňa 04.06.2019. Z uvedeného dôvodu uznesenie zo dňa 04.06.2019 stratilo platnosť. Skutočnosť, že toto uznesenie stratilo platnosť, oznámil starosta obce Liptovský Ján okresnej prokuratúre dňa 11.09.2019. Tento deň sa považuje za deň písomného oznámenia o nevyhovení protestu prokurátora zo dňa 29.04.2019. Poukázal na špeciálnu úpravu § 2 ods. 2 druhej vety zákona č. 253/1994 Z.z., ktorá vylučuje použitie všeobecnej úpravy obsiahnutej v § 113 Zákonníka práce o náhrade platu za nevyčerpanú dovolenku. Zákon č. 253/1994 Z.z. predpisuje dve podmienky pre náhradu platu za nevyčerpanú dovolenku zo strany obce. Prvou je, že starosta obce nemohol vyčerpať dovolenku ani do konca budúceho kalendárneho roka a je irelevantné z akého dôvodu a na strane koho nemohol starosta obce dovolenku čerpať. Druhou podmienkou je rozhodnutie obecného zastupiteľstva, a to štandardnou formou uznesenia prijímaného nadpolovičnou väčšinou hlasov prítomných poslancov. Starosta obce, ako štatutárny orgán obce, nie je v postavení štandardného zamestnanca, ktorému je zamestnávateľ povinný určiť čerpanie dovolenky s tým, že v prípade nesplnenia tejto povinnosti patrí zamestnancovi nárok na náhradu mzdy za nevyčerpanú dovolenku. Preto, ak starosta obce nevyčerpa dovolenku ani do konca nasledujúceho kalendárneho roka, resp. do konca svojho funkčného obdobia, vystavuje sa riziku, že mu za nevyčerpanú dovolenku nebude poskytnutá náhrada platu. V otázke po sebe nasledujúcich funkčných období starostu obce môže ísť o analógiu „režazenia“ pracovných pomerov. V danom prípade starostovi Mgr. E. O.

(správne E. O., poznámka súdu) funkcia starostu zanikla uplynutím funkčného obdobia v roku 2018. V komunálnych voľbách, ktoré sa uskutočnili dňa 10.11.2018, bol Mgr. E. O. opätovne zvolený do funkcie starostu obce Liptovský Ján. Z uznesenia prijatého Obecným zastupiteľstvom obce Liptovský Ján č. 85/12/2018 zo dňa 03.12.2018 vyplýva, že zložil sľub starostu dňa 03.12.2018. Jedná sa teda o prípad, ktorý je možné analogicky subsumovať pod pojem reťazenie pracovného pomeru. V takom prípade je daná možnosť starostu si dovolenku vyčerpať do konca nasledujúceho kalendárneho roka. Určitú analógiu je možné vidieť aj v prípade ústavného zákona č. 357/2004 Z.z., ktorý umožňoval postihnúť verejného funkcionára aj v nasledujúcom funkčnom období za porušenie povinnosti z predchádzajúceho funkčného obdobia. V danom prípade teda nebola splnená podmienka uvedená v § 2 ods. 2 zákona č. 253/1994 Z.z., t. j. že starosta obce si dovolenku nemohol vyčerpať do konca nasledujúceho kalendárneho roka. Žiadal, aby súd zrušil napadnuté uznesenie.

2. Žalovaný sa k žalobe vyjadril podaním zo dňa 04.02.2020. Poukázal na písomné oznámenie Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš zo dňa 13.03.2019 č. OcÚ/2019/77-4. Nestotožnil sa s tým, že si starosta mohol vyčerpať dovolenku do konca budúceho roka, ani s tvrdením žalobcu, že ukončenie mandátu po skončení funkčného obdobia nemá na to vplyv. Zánikom mandátu starostu, v tomto prípade zložením sľubu novozvoleného starostu, všetky práva a povinnosti predchádzajúceho starostu zanikajú a medzi obcou a starostom, ktorý zložil zákonom predpísaný sľub, vzniká nový právny vzťah, pričom právny poriadok nerozlišuje, či ide o tú istú osobu starostu, ktorý vykonával mandát starostu v predchádzajúcom funkčnom období, alebo starostu, ktorý zložením sľubu začína vykonávať funkciu ako nový. Poukázal na rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 7COPr/4/2016 zo dňa 04.05.2016, kde sa uvádza, že nevyčerpaná dovolenka za skončené funkčné obdobie nezvoleného alebo opätovne zvoleného starostu neprechádza do jeho ďalšieho funkčného obdobia a môže sa preplatiť, ak o tom rozhodne obecné zastupiteľstvo, ako aj na uznesenie Krajského súdu v Žiline, ako správneho súdu, č. k. 30S/73/2019 zo dňa 17.09.2019. Žiadal, aby súd žalobu zamietol.

3. Žalobca k vyjadreniu žalovaného repliku nepodal.

4. Krajský súd v Žiline preskúmal napadnuté uznesenie žalovaného bez nariadenia pojednávania za splnenia procesných podmienok stanovených v § 107 ods. 1 písm. a) SSP a contrario s tým, že nezistil ani ďalšie dôvody na pojednávanie v zmysle § 107 ods. 1 SSP.

5. Správny súd v medziach žalobných bodov (§ 353 ods. 1 písm. d) SSP) preskúmal napadnuté uznesenie v zmysle § 348 a nasl. SSP, pričom zistil, že žaloba je nedôvodná, a preto ju uznesením podľa § 356 ods. 2 SSP zamietol z nasledovných dôvodov ako nedôvodnú:

6. Z príloh k žalobe a k vyjadreniu žalovaného k žalobe správny súd zistil, že uznesením č. 81/10/2018 zo dňa 29.10.2018 Obecné zastupiteľstvo v Liptovskom Jáne schválilo vyplatenie náhrady platu starostu Obce Liptovský Ján Mgr. E. O. za nevyčerpanú dovolenku v rozsahu 50 dní s poukazaním na § 2 ods. 2 zákona č. 253/1994 Z.z. o právnom postavení a platových pomeroch starostov obcí a primátorov miest v znení neskorších predpisov, nakoľko starosta nesmie byť pre výkon svojej funkcie ukrátený na právach ani nárokoch vyplývajúcich z pracovného alebo obdobného pomeru. Nevyčerpaná dovolenka starostu Mgr. E. O.:

· za rok 2017 v rozsahu 22,5 dňa

· za rok 2018 v rozsahu 27,5 dňa

spolu 50 dní

Uznesenie Obecného zastupiteľstva obce Liptovský Ján zo dňa 03.12.2018 č. 85/12/2018 konštatuje, že novozvolený starosta obce Mg. E. O. zložil zákonom predpísaný sľub starostu obce.

Listom zo dňa 13.03.2019 Obec Liptovský Ján oznámila Okresnej prokuratúre Liptovský Mikuláš, že nemožno súhlasiť s názorom Mgr. F. D. G., ktorá podala podnet na OP Liptovský Mikuláš vo veci preplatenia dovolenky starostovi pri skončení funkčného obdobia, ktoré dôvody sú totožné s dôvodmi, ktoré uviedol žalovaný vo vyjadrení k žalobe. Zdôraznil, že nemožno súhlasiť s názorom, že pri opakovanom zvolení starostu, ktorý vykonával funkciu starostu v predchádzajúcom funkčnom období, nedochádza k zániku mandátu. To, že sa jedná o nový pracovný pomer, akceptuje napríklad aj zákon o sociálnom poistení, ktorý vyžaduje pri ukončení funkčného obdobia starostu jeho odhlášku a pri opätovnom zvolení jeho opätovnú prihlášku do systému sociálneho poistenia. Preukázanie dôvodov, prečo si nemohol vyčerpať dovolenku, je na každom starostovi a na posúdení jeho žiadosti poslancami, ktorí poznajú alebo by mali poznať, či sú dôvody uvedené starostom v žiadosti objektívne.

Dňa 29.04.2019 podal okresný prokurátor Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš protest prokurátora č. Pd 18/19/5505-5 proti vyššie uvedenému uzneseniu, ktorým žiadal zrušenie napadnutého uznesenia. Uviedol právne dôvody, ktoré následne zopakoval v podanej správnej žalobe.

Uznesením č. 57/05/2019 zo dňa 04.06.2019 bolo prijaté uznesenie, ktorým Obecné zastupiteľstvo obce Liptovský Ján vyhovel protestu prokurátora zo dňa 29.04.2019.

Výkon uznesenia č. 57/05/2019 v zmysle § 13 ods. 6 zákona o obecnom zriadení starosta obce pozastavil, pretože sa domnieval, že odporuje zákonu a je zjavne nevyhovujúce pre obec. Uvedené prokuratúre oznámil upovedomením zo dňa 12.06.2019.

Podaním zo dňa 10.09.2019 následne žalovaný oznámil žalobcovi, že na žiadosť poslancov Obecného zastupiteľstva v Liptovskom Jáne bolo opätovne hlasované o uznesení č. 57/05/2019 zo dňa 04.06.2019 na zasadnutí obecného zastupiteľstva dňa 26.08.2019. Podľa zákona o obecnom zriadení mohlo obecné zastupiteľstvo uznesením trojpäťtinovou väčšinou hlasov všetkých poslancov potvrdiť toto uznesenie, k čomu však na zasadnutí nedošlo, a toto uznesenie stratilo platnosť. Uvedené oznámenie bolo doručené žalobcovi dňa 11.09.2019.

Žalobca podal správnu žalobu elektronicky so zaručeným elektronickým podpisom dňa 09.11.2019.

7. Podľa § 6 ods. 2 písm. h) SSP správne súdy rozhodujú v konaniach o žalobách vo veciach územnej samosprávy.

Podľa § 45 ods. 3 SSP prokurátor je oprávnený podať žalobu proti uzneseniu zastupiteľstva, proti ktorému podal protest, ktorému nebolo vyhovené.

Podľa § 348 SSP žalobca sa môže žalobou domáhať zrušenia uznesenia zastupiteľstva, ak jeho obsahom alebo postupom pri jeho prijatí bol porušený zákon alebo iný všeobecne záväzný právny predpis.

Podľa § 352 SSP správna žaloba musí byť podaná v lehote dvoch mesiacov, odkedy žalovaný písomne oznámil prokurátorovi, že jeho protestu proti uzneseniu zastupiteľstva nebolo vyhovené.

Podľa § 356 ods. 2 SSP ak správny súd po preskúmaní zistí, že žaloba nie je dôvodná, uznesením ju zamietne.

Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 253/1994 Z.z. v znení účinnom ku dňu 29.10.2018 (prijatie napadnutého uznesenia) funkcia starostu je verejná funkcia, ktorá sa nevykonáva v pracovnom pomere. Výkon tejto funkcie je nezlučiteľný s funkciami podľa osobitného predpisu 2) a s výkonom práce zamestnanca obce.

2) § 13 ods. 3 zákona Slovenskej národnej rady č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov.

Podľa § 2 ods. 2 citovaného zákona starostovi počas výkonu funkcie patrí dovolenka v rozsahu podľa osobitného predpisu 3) alebo v rozsahu podľa kolektívnej zmluvy, ktorá je záväzná pre obec ako zamestnávateľa; na jej účely sa primerane použije osobitný predpis. 3) Náhradu platu za nevyčerpanú dovolenku možno starostovi poskytnúť, len ak nemohol vyčerpať dovolenku ani do konca budúceho kalendárneho roku a ak o tom rozhodlo obecné zastupiteľstvo.

3) Zákonník práce.

Podľa § 116 ods. 1 zákona č. 311/2001 Z.z. Zákonník práce v znení účinnom ku dňu 29.10.2018 zamestnancovi patrí za vyčerpanú dovolenku náhrada mzdy v sume jeho priemerného zárobku.

Podľa § 116 ods. 2 citovaného zákona za časť dovolenky, ktorá presahuje štyri týždne základnej výmery dovolenky, ktorú zamestnanec nemohol vyčerpať ani do konca nasledujúceho kalendárneho roka, patrí zamestnancovi náhrada mzdy v sume jeho priemerného zárobku.

Podľa § 116 ods. 3 citovaného zákona za nevyčerpané štyri týždne základnej výmery dovolenky nemôže byť zamestnancovi vyplatená náhrada mzdy, s výnimkou, ak si túto dovolenku nemohol vyčerpať z dôvodu skončenia pracovného pomeru.

8. V prvom rade správny súd konštatuje, že boli splnené procesné podmienky na podanie správnej žaloby podľa § 348 a nasl. SSP. Žalobu podal procesne aktívne legitimovaný účastník - prokurátor v zákonom stanovenej lehote dvoch mesiacov, od kedy žalovaný písomne oznámil prokurátorovi, že nebolo vyhovené jeho protestu, pretože uznesenie Obecného zastupiteľstva Obce Liptovský Ján zo dňa 04.06.2019, ktoré protestu prokurátora vyhovel, stratilo platnosť.

9. Čo sa týka meritórneho posúdenia veci, základnou spornou otázkou bolo posúdenie splnenia zákonných podmienok uvedených v § 2 ods. 2 zákona č. 253/1994 Z.z. pri schvaľovaní uznesenia obecného zastupiteľstva žalovaného o vyplatení náhrady platu starostu obce Mgr. E. O. za nevyčerpanú dovolenku za roky 2017 a 2018. Podľa názoru žalobcu uvedené uznesenie je v rozpore so zákonom, pretože starosta obce bol opätovne zvolený, a preto mal možnosť vyčerpať si dovolenku za roky 2017 a 2018 do konca nasledujúceho kalendárneho roku, čím nebola splnená jedna z kumulatívnych podmienok stanovených v § 2 ods. 2 citovaného zákona. Naopak, žalovaný mal za to, že nevyčerpaná dovolenka za skončené funkčné obdobie starostu neprechádza do jeho ďalšieho funkčného obdobia, ak bol zvolený opätovne a môže sa preplatiť, ak o tom rozhodne obecné zastupiteľstvo.

10. Správny súd sa stotožnil s právnym názorom žalovaného, že nevyčerpaná dovolenka za skončené funkčné obdobie či už nezvoleného alebo opätovne zvoleného starostu neprechádza do jeho ďalšieho funkčného obdobia. Žalovaný v tejto súvislosti poukázal na rozsudok Krajského súdu v Žiline ako odvolacieho súdu č. k. 7CoPr/4/2016-74 zo dňa 04. mája 2016. Odvolací súd zaujal právny názor, ktorý prevzal žalovaný. S týmto právnym záverom sa správny súd stotožnil. Aj podľa názoru správneho súdu je potrebné oddeliť vznik nároku na dovolenku v jednotlivých funkčných obdobiach, v ktorých starosta obce vykonáva funkciu. Zánikom mandátu starostu, v tomto prípade zložením sľubu novozvoleného starostu, všetky práva a povinnosti predchádzajúceho starostu zanikajú a medzi obcou a starostom, ktorý zložil zákonom predpísaný sľub, vzniká nový právny vzťah s novými právami a povinnosťami, t.j. aj novým nárokom na dovolenku. V zmysle § 2 ods. 2 zákona č. 253/1994 Z.z. starostovi počas výkonu funkcie patrí dovolenka v rozsahu podľa Zákonníka práce a na jej účely sa primerane použije Zákonník práce. V zmysle § 116 ods. 2 Zákonníka práce za nevyčerpanú dovolenku (v konkrétnom rozsahu podľa Zákonníka práce) patrí náhrada mzdy v sume jeho priemerného zárobku. Preto aj starostovi v súlade s podpornou aplikáciou tohto ustanovenia patrí za nevyčerpanú dovolenku za splnenia podmienok uvedených v § 2 ods. 2 druhej vety zákona č. 253/1994 Z.z. náhrada platu vo výške jeho priemerného zárobku. Platové pomery starostov upravuje citovaný zákon v § 3 a nasl.. Výška platu starostu sa pritom odvíja od priemernej mesačnej mzdy zamestnanca v národnom hospodárstve vyčíslenej na základe údajov Štatistického úradu SR za predchádzajúci kalendárny rok. Z uvedeného vyplýva, že výška platu starostu, a teda aj prípadnej náhrady za nevyčerpanú dovolenku, je rozdielna v jednotlivých funkčných obdobiach starostu. Rovnako aj rozsah dovolenky môže byť rozdielny v jednotlivých funkčných obdobiach. Je teda potrebné konštatovať, že podmienky na vznik nároku na dovolenku, jej výmera a výška náhrady pri jej nevyčerpaní sa spravujú podmienkami, ktoré sú dané v konkrétnom funkčnom období starostu.

11. Pokiaľ starosta mal nárok na dovolenku v konkrétnej výmere na základe jeho prvého funkčného obdobia starostu v poradí, uvedenú dovolenku a ani prípadnú náhradu za jej nevyčerpanie podľa názoru správneho súdu nie je možné jednoducho pripočítať k výmere dovolenky, ktorá mu patrí v poradí ďalšom funkčnom období, keďže v tomto ďalšom funkčnom období sú podmienky na jej vznik, výmera a prípadná výška náhrady za jej nevyčerpanie novo určené. Pokiaľ tá istá fyzická osoba získa funkciu starostu v ďalšom funkčnom období, patrí jej dovolenka podľa podmienok stanovených touto novou funkciou, a aj prípadná náhrada za jej nevyčerpanie sa spravuje podľa novej funkcie.

12. Správny súd zdôrazňuje, že obdobie výkonu funkcie starostu sa v danom prípade Mgr. E. O. skončilo, čo treba posúdiť ako dôvod na vyplatenie náhrady platu za nevyčerpanú dovolenku aj v zmysle § 116 ods. 3 Zákonníka práce, ktorý je potrebné v danom prípade použiť analogicky na účely výkladu § 2 ods. 2 druhá veta zákona č. 253/1994 Z.z.. Pokiaľ podľa Zákonníka práce je možné za nevyčerpanú dovolenku poskytnúť náhradu vždy, pokiaľ sa dovolenka nemohla vyčerpať z dôvodu skončenia pracovného pomeru, potom je potrebné takýto istý princíp primerane použiť aj pri starostoch pri skončení ich funkčného obdobia. V danom prípade pôvodnému starostovi žalovaného Mgr. E. O. funkcia starostu zanikla uplynutím funkčného obdobia, čo je prípad, ktorý je možné analogicky subsumovať pod pojem skončenie pracovného pomeru. V takom prípade je daná nemožnosť si dovolenku vyčerpať do konca nasledujúceho kalendárneho roka, ako to vyžaduje § 2 ods. 2 druhá veta citovaného zákona. Tá

skutočnosť, že Mgr. E. O. bol opätovne zvolený do funkcie starostu a dňa 03.12.2018 zložil sľub starostu, nemá žiaden právny význam ohľadne existencie tej objektívnej právnej skutočnosti, že pôvodná funkcia starostu mu uplynutím funkčného obdobia zanikla. Nejde teda o predĺženie alebo obnovenie pôvodnej funkcie, ale o zánik pôvodnej funkcie a vznik novej.

13. Podľa názoru správneho súdu potom boli splnené kumulatívne podmienky stanovené v § 2 ods. 2 druhá veta zákona č. 253/94 Z.z., konkrétne že obecné zastupiteľstvo pozitívne rozhodlo o vyplatení náhrady platu za nevyčerpanú dovolenku starostovi, a taktiež, že tento si ju nemohol vyčerpať do konca budúceho kalendárneho roku, teda roku 2018 a 2019, vzhľadom na to, že funkcia starostu, z ktorej mu vyplýval právny nárok na čerpanie dovolenky, mu zanikla v roku 2018.

14. Napadnuté uznesenie obecného zastupiteľstva bolo schválené dňa 29.10.2018, t. j. v čase, keď žalovaný ešte nezložil sľub starostu v novom funkčnom období, a taktiež predtým, ako sa uskutočnili komunálne voľby. Obecné zastupiteľstvo žalovaného teda v čase vydania napadnutého uznesenia nemohlo mať žiadnu objektívnu vedomosť o tom, či bude Mgr. E. O. opätovne zvolený do funkcie starostu v ďalšom funkčnom období. Podľa názoru správneho súdu ak by však aj k prijatiu uznesenia o vyplatení náhrady platu starostu došlo v čase, kedy by už bolo zrejmé, že mu vznikne nový mandát starostu, uvedené nemá žiaden právny význam na existenciu tej objektívnej právnej skutočnosti, že pôvodná funkcia starostu (z ktorej sa odvodzuje nárok na dovolenku) mu uplynutím funkčného obdobia zanikla.

15. Čo sa týka žalobnej námietky, že v danom prípade ide o prípad, ktorý je možno analogicky subsumovať pod pojem „režazenie pracovného pomeru“, správny súd sa s použitím tejto analógie nestotožnil. Odkaz na použitie analógie legis je upravený priamo v ustanovení § 2 ods. 2 z.č. 253/1994 Z.z. v poznámke 3) a to len pri pojme dovolenka. Na iné inštitúty pracovného práva sa tento legislatívny odkaz nevzťahuje. Okrem toho v § 2 ods. 1 je výslovná zmienka o tom, že funkcia starostu je verejná funkcia, ktorá sa nevykonáva v pracovnom pomere. Preto je analogické použitie Zákonníka práce v častiach upravujúcich pracovný pomer potrebné vylúčiť, a teda aj pokiaľ ide o použitie inštitútu opätovného uzavretia pracovného pomeru na dobu určitú (ak žalobca pod pojmom režazenie pracovného pomeru myslí túto právnu situáciu - v žalobe tento pojem nevysvetlil). Tiež z právnej úpravy opätovného dohodnutia pracovného pomeru v § 48 Zákonníka práce vyplýva, že opätovné uzavretie pracovného pomeru na dobu určitú je vo svojej podstate výnimkou s konkrétnymi legislatívne upravenými podmienkami, ktorú nie je možné bez ďalšieho analogicky uplatňovať aj pre iný okruh účastníkov právneho vzťahu, ako je uvedený v Zákonníku práce.

16. Čo sa týka námietky o použití analógie podľa ústavného zákona č. 357/2004 Z.z., ktorý v znení do 31.12.2019 umožňoval postihnúť verejného funkcionára aj v nasledujúcom funkčnom období za porušenie povinností z predchádzajúceho funkčného obdobia, správny súd konštatuje, že táto námietka je taktiež nedôvodná. V prvom rade je potrebné konštatovať, že žalobca neuvádza konkrétne ustanovenie tohto zákona, z ktorého by tento jeho záver vyplýval. Námietka je teda neurčitá. Odhliadnuc od uvedeného, pokiaľ mal na mysli čl. 9 ods. 8 písm. a) citovaného zákona, do 31.12.2019 bolo možné rozhodnúť o vyslovení straty verejnej funkcie, ak sa v predchádzajúcom konaní právoplatne rozhodlo o nesplnení alebo porušení tejto povinnosti. Jeho novelizácia bola zavedená zákonom č. 66/2019 Z.z. účinným od 01.01.2020, podľa ktorej sa umožnilo vydať rozhodnutie o vyslovení straty verejnej funkcie v prípade, ak sa v predchádzajúcom konaní proti verejnému funkcionárovi počas jedného funkčného obdobia právoplatne rozhodlo, že nespĺnil alebo porušil povinnosť alebo obmedzenie ustanovené zákonom. Novelizáciou došlo k spresneniu funkčného obdobia, počas ktorého malo dôjsť k právoplatnému rozhodnutiu, že funkcionár nespĺnil alebo porušil povinnosť podľa zákona v nadväznosti na rozhodnutie o vyslovení straty verejnej funkcie. Podľa názoru správneho súdu daná právna oblasť je vysoko špecifického charakteru a preto túto špeciálnu právnu úpravu nie je možné analogicky aplikovať na súdom riešený prípad. Neupravuje totiž právne vzťahy obdobné pracovnoprávnym, ale zodpovednostné vzťahy verejných funkcionárov za nesplnenie alebo porušenie povinností, vrátane sankcií, ktoré im možno za nesplnenie alebo porušenie povinností alebo obmedzení uložiť.

17. Vzhľadom na vyššie uvedené právne názory správny súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

18. O náhrade trov konania bolo rozhodnuté podľa § 170 písm. c) SSP tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, pretože konanie bolo začaté na základe žaloby prokurátora.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustná kasačná sťažnosť, ak to zákon pripúšťa (§ 439, § 440 SSP) v lehote 1 mesiaca od doručenia rozhodnutia krajského súdu, ktorá sa podáva na krajskom súde, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal. V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 SSP uviesť

- a) označenie napadnutého rozhodnutia,
- b) údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené,
- c) opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva (ďalej len "sťažnostné body"),
- d) návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh).

Sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Tieto povinnosti neplatia, ak

- a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d),
- c) je žalovaným Centrum právnej pomoci.